

Οι άγγελοι είναι οι μεγάλοι μας αδελφοί, οι οποίοι είναι στον ουρανό και προσεύχονται για όλους τους ανθρώπους

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Ευλογημένα μου παιδιά,

Όπως γνωρίζουμε ο καλός μας Θεός μας χάρισε το Μέγα Μυστήριο, της Ιεράς Εξομολογήσεως, αυτό το Ιερόν Βαπτιστήριο, εις το οποίον πλένεται ο άνθρωπος ψυχικά και γίνεται ολόλευκος, καινούριος κατά Χριστόν άνθρωπος.

Πόση ευχαριστία πρέπει να προσφέρουμε στον Θεό συνεχώς γι' αυτό το μεγάλο καλό, που μας

άφησε ! Δηλαδή μας άφησε την καρδιά Του ανοιχτή, οσάκις θελήσουμε να καθαρισθούμε, να

εισερχώμεθα άνετα. Όσο και να αμαρτήση ο άνθρωπος , όσο και να κυλισθή στην αμαρτία, όσο και να μαυρίση την ψυχή του , ημπορεί άνετα σε μία στιγμή, σε λίγη ώρα να γίνη κατάλευκος σαν το περιστέρι και σαν το χιόνι.

Υπάρχει μεγαλύτερο εργαλείο από τούτο ή μεγαλύτερη ευτυχία για τον άνθρωπο; Συγχρόνως όμως συμβαίνει και το άλλο. Γίνεται μεγάλη χαρά «εν τω ουρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοούντι» (Λουκ. 15, 7). Δεν είναι μόνον ὅτι ὁ ἀμαρτωλὸς σώζεται καὶ γίνεται ευτυχισμένος, ἀλλὰ προκαλεῖ καὶ τοὺς ἀγγέλους, προκαλεῖ τὰ ἀγγελικὰ τάγματα νὰ πανηγυρίζουν, νὰ ἔχουν μεγάλη χαρά, νὰ δίνουν μεγάλη ἐπινίκια συναυλία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι πληροφορήθηκαν τὴν μετάνοια τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι οἱ μεγάλοι μας ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι στὸν οὐρανὸ καὶ προσεύχονται γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὄταν πληροφορηθοῦν, λοιπόν, δια τοῦ Θεοῦ, ὅτι οἱ προσευχῆς τοὺς ἔφεραν ἕναν ἄνθρωπο στὴν Βασιλεία Του, ἡ χαρὰ τοὺς εἶναι ἀπέραντη, ἀπερίγραπτη. Ἡ μετάνοια λοιπόν εἶναι ἡ θύρα, ἀπὸ τὴν ὁποία ὁσάκις ὁ ἄνθρωπος εἰσέλθῃ, θὰ εὕρῃ τὴν μεγάλη του σωτηρία... Το ἐμπόδιο γιὰ νὰ φθάσουμε στὸ ἐξομολογητήρι εἶναι ἡ υπερηφάνεια καὶ ὁ ἐγωισμὸς. Πῶς θὰ πῶ τὰ ἀμαρτήματά μου; Πιάνει τὸν ἄνθρωπο μιὰ ντροπή• ἀλλὰ τὴν ντροπή πρέπει νὰ τὴν ἔχουμε, ὅταν πρόκειται νὰ ἀμαρτήσουμε. Τότε θὰ μας φυλάξῃ, γιὰ νὰ μὴ κάνουμε ἀμαρτίες. Ὄταν ὁμως πρόκειται νὰ φθάσουμε στὴν μεγάλη αὐτὴ σωτηρία, πρέπει νὰ τρέξουμε ἀμέσως.

Ὄταν ἀντιληφθούμε ὅτι ἔχουμε τὴν κακὴ ἀρρώστια τοῦ καρκίνου καὶ μάθουμε ὅτι κάποιος γιατρός εἶναι στὸν Βόρειο Πόλο, ἀμέσως θὰ δώσουμε τὰ πάντα, θὰ ἐξοικονομήσουμε τὰ χρειώδη καὶ θὰ σηκωθούμε νὰ πάμε, νὰ θεραπευθούμε ἀπὸ τὴ νόσο αὐτὴ τοῦ σώματος. Δεν φειδόμεθα μήτε κόπους, μήτε μόχθους, μήτε οικονομικά, μήτε τίποτε. Τὰ ἀφήνουμε ὅλα καὶ τρέχουμε. Ταπεινώνεται ἡ ψυχὴ μας, προκειμένου νὰ γίνουμε καλά.

Ὄταν ὁμως ἔχουμε τὸν καρκίνου τῆς ἀμαρτίας καὶ μας ἀπειλεῖ με θάνατον ψυχῆς, πόσο πρέπει νὰ εγκαταλείψουμε τὰ πάντα, καὶ δουλειὰ καὶ μεροκάματο καὶ ἀπόστασι, καὶ νὰ τρέξουμε! Νὰ φθάσουμε ἐκεῖ, νὰ γονατίσουμε, νὰ ἐναποθέσουμε τὴν πληγὴ μας ἐκεῖ κάτω, νὰ πάρουμε τὸ φάρμακο, νὰ γίνουμε καλά, κι ἔτσι νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τὸν φοβερὸ θάνατο τῆς ψυχῆς!

Σαν ἄνθρωποι ποὺ εἴμεθα, δεν γνωρίζουμε τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔρθῃ ὁ Κύριος. Μας το εἶπε:

«Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδέ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς Του ἀνθρώπου

έρχεται»

(Ματθ. 25,13) . Τρέξτε ,λέει, μην κάθεστε καθόλου• δεν γνωρίζετε την στιγμή, που θα αποφασίσει ο Κύριος να πάρει την ζωή σας και να σας οδηγήσει στο μεγάλο εκείνο φοβερό δικαστήριο, από το οποίο δεν εξαιρείται κανείς.

Δεν έχουμε καταλάβει την έννοια του πράγματος, τόσο της Ιεράς Εξομολογήσεως όσο και της ίδιας μας της ζωής. Πόσον είναι επισφαλής η ζωή μας! Από στιγμή σε στιγμή ενδέχεται να

συναντήσουμε το δικαστήριο και τον δικαστή.

Τώρα, όσο είμεθα στην ζωή, μπορούμε να κάνουμε τον Χριστό μας ευσπλαχνικότερο, και να Τον συναντήσουμε με καθαρό πρόσωπο με την μετάνοιά μας και την εξομολόγησι. Διαφορετικά, δια της αμετανοησίας, θα Τον συναντήσουμε χωρίς έλεος και συγγνώμη...

Από το βιβλίο «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΦΙΛΟΘΕΪΤΟΥ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ» (ΟΜΙΛΙΑΙ) ΤΟΜΟΣ Α΄

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΙΣΤ΄

Το μυστήριο της μετανοίας

Πηγή: elderephraimarizona.blogspot.ca